

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 625/2014**2022/EØS/13/40****av 13. mars 2014****om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 gjennom tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer kravene til investorer, organisatorer, opprinnelige långivere og initiativtakende institusjoner i forbindelse med eksponeringer mot overført kredittrisiko(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 410 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved tilbakeholding av en økonomisk interesse tas det sikte på å få interessene til de partene som henholdsvis overfører og påtar seg kredittrisikoen ved de verdipapiriserte eksponeringene, til å sammenfalle. Dersom en enhet verdipapiriserer sine egne forpliktelser, oppnås det automatisk sammenfall av interesser, uansett om den endelige debitoren stiller sikkerhet for sin gjeld. Dersom det er klart at kredittrisikoen forblir hos initiativtakeren, er dennes tilbakeholding av interesse ikke nødvendig, og den ville ikke ha bedret den allerede eksisterende stillingen.
- 2) Det bør presiseres når eksponering mot overført risiko anses å oppstå i visse særlige tilfeller der institusjoner som ikke opptrer som initiativtaker, organisator eller opprinnelig långiver, kan bli eksponert for kredittrisikoen ved en verdipapiriseringsposisjon, herunder når institusjoner opptrer som motpart i et derivat i verdipapiriseringstransaksjonen, som sikringsmotpart i verdipapiriseringstransaksjonen, eller som tilbyder av en likviditetsfasilitet i forbindelse med transaksjonen, og når institusjoner innehar verdipapiriseringsposisjoner i handelsporteføljen i forbindelse med prisstilling.
- 3) Ved reverdipapiriseringstransaksjoner oppstår overført kredittrisiko på nivået for den første verdipapiriseringen av eiendeler og på det andre «ompakkede» nivået av transaksjonen. De to nivåene av transaksjonen og de to tilsvarende tilfellene av kredittrisikooverføring er uavhengige med hensyn til kravene fastsatt i denne forordningen. Tilbakeholding av nettoøkonomisk interesse og behørig aktsomhet («due diligence») bør sikres på hvert nivå av transaksjonen av de institusjonene som eksponeres for overført kredittrisiko på det aktuelle nivået. Dersom en institusjon bare blir eksponert for det andre «ompakkede» nivået av transaksjonen, bør derfor kravene om tilbakeholding av nettoøkonomisk interesse og behørig aktsomhet gjelde for denne institusjonen bare på det andre nivået av transaksjonen. Innenfor den samme reverdipapiriseringstransaksjonen bør de institusjonene som ble eksponert for det første nivået av verdipapiriseringen av eiendeler, oppfylle kravene om tilbakeholding og behørig aktsomhet på første nivå av verdipapiriseringen i transaksjonen.
- 4) Anvendelsen av tilbakeholdingsforpliktelsen bør spesifiseres nærmere, blant annet med hensyn til oppfyllelse av kravet når det er flere initiativtakere, organisatorer eller opprinnelige långivere, de forskjellige mulighetene for tilbakeholding, målingen av tilbakeholdingsforpliktelsen ved eksponeringens inngåelse og på fortløpende basis samt hvordan unntakene anvendes.
- 5) I artikkel 405 nr. 1 bokstav a)–e) i forordning (EU) nr. 575/2013 er det fastsatt forskjellige muligheter som kan benyttes for å oppfylle kravet om tilbakeholding av interesse. I denne forordningen presiseres det hvordan hver av disse mulighetene kan benyttes.
- 6) Tilbakeholding av en interesse kan oppnås gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholding, forutsatt at slike metoder er i full overensstemmelse med en av mulighetene i artikkel 405 nr. 1 bokstav a)–e) i forordning (EU) nr. 575/2013 som den syntetiske eller betingede formen for tilbakeholding kan likestilles med, og forutsatt at opplysningsplikten overholdes.
- 7) Sikring eller salg av den tilbakeholdte interessen er forbudt dersom disse metodene undergraver formålet med tilbakeholdingskravet, noe som innebærer at de kan tillates så lenge de ikke sikrer den tilbakeholdende enheten mot kredittrisikoen ved enten de tilbakeholdte verdipapiriseringsposisjonene eller de tilbakeholdte eksponeringene.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 174 av 13.6.2014, s. 16, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 81/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 44 av 2.7.2020, s. 65.

(1) EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1.

- 8) For å sikre løpende opprettholdelse av den nettoøkonomiske interessen bør institusjonene sørge for at det ikke finnes noen innebygd mekanisme i verdipapiriseringsstrukturen som gjør at minstekravet til tilbakeholding ved eksponeringens inngåelse nødvendigvis vil synke raskere enn den overførte interessen. På samme måte bør den tilbakeholdte interessen ikke prioriteres når det gjelder fordelaktige tilbakebetalings- eller avskrivningskontantstrømmer, slik at den faller under 5 % av den løpende pålydende verdien av de solgte transjene eller verdipapiriserte eksponeringene. Kredittstøtten til institusjonen som påtar seg eksponering mot en verdipapiriseringsposisjon, bør dessuten ikke synke uforholdsmessig i forhold til tilbakebetalingstakten for de underliggende eksponeringene.
- 9) Institusjonene bør kunne bruke finansielle modeller som er utviklet av tredjeparter, med unntak av eksterne kredittvurderingsinstitusjoner, for å redusere den administrative byrden og kostnadene ved å overholde kravene om behørig aktsomhet. Institusjonene bør bare benytte finansielle modeller utviklet av en tredjepart dersom de før investeringen har vist behørig aktsomhet og validert de relevante forutsetningene for modellene og deres struktur og har satt seg inn i modellenes metoder, forutsetninger og resultater.
- 10) Det er svært viktig å presisere hvor ofte institusjonene bør kontrollere sin overholdelse av kravene om behørig aktsomhet, hvordan de skal vurdere om det er hensiktsmessig å anvende forskjellige strategier og framgangsmåter for posisjoner henholdsvis i og utenfor handelsporteføljen, og hvordan de skal vurdere overholdelsen når posisjonene gjelder korrelasjonshandelsporteføljen, og det er viktig å klargjøre visse termer som anvendes i artikkel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013, for eksempel «risikofaktorer» og «strukturelle kjennetegn».
- 11) I henhold til artikkel 14 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013 bør enheter som er etablert i tredjeland og inngår i konsolideringen i samsvar med artikkel 18 i forordning (EU) nr. 575/2013, men som ikke hører direkte inn under virkeområdet for anvendelsen av ytterligere risikovekter, i særlige tilfeller, for eksempel i forbindelse med eksponeringer i handelsporteføljen med henblikk på prisstilling, ikke anses å overtre artikkel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013. Institusjoner bør ikke anses å overtre nevnte artikkel dersom slike eksponeringer eller posisjoner i handelsporteføljen ikke er vesentlige og ikke utgjør en uforholdsmessig stor andel av handelsvirksomheten, forutsatt at kunnskapen om eksponeringene eller posisjonene er solid, og at det er innført formelle retningslinjer og framgangsmåter som er egnet for og i samsvar med den aktuelle enhetens og gruppens generelle risikoprofil.
- 12) Innledende og løpende opplysninger til investorer om omfanget av tilbakeholdingsforpliktelsen og om alle vesentlige og relevante data, herunder om kredittkvaliteten og utviklingen i den underliggende eksponeringen, er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig behørig aktsomhet i forbindelse med verdipapiriseringsposisjoner. Dataene bør omfatte nærmere opplysninger om den tilbakeholdende enhetens identitet, den tilbakeholdingsmuligheten som er valgt, og den opprinnelige og løpende forpliktelsen til å beholde en økonomisk interesse. Dersom unntakene i artikkel 405 nr. 3 og 4 i forordning (EU) nr. 575/2013 får anvendelse, bør det gis uttrykkelige opplysninger om verdipapiriserte eksponeringer som ikke omfattes av tilbakeholdingskravet, og grunnene til dette.
- 13) Denne forordningen bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) har framlagt for Kommissjonen.
- 14) Den europeiske banktilsynsmyndighet har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾.

VEDT ATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

DEFINISJONER OG EKSPONERING MOT TRISIKO EN VED EN VERDIPAPIRISERING

Artikkel 1

Definisjoner

I denne forordning menes med

- a) «tilbakeholdende enhet» en enhet som i egenskap av initiativtaker, organisator eller opprinnelig långiver beholder en nettoøkonomisk interesse i verdipapiriseringen i samsvar med artikkel 405 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- b) «syntetisk form for tilbakeholding» tilbakeholding av en økonomisk interesse ved å anvende derivater,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

- c) «betinget form for tilbakeholding» tilbakeholding av en økonomisk interesse ved å anvende garantier, remburser og andre lignende former for kredittstøtte som sikrer umiddelbar håndheving av tilbakeholdingen,
- d) «vertikal transje» en transje som eksponerer transjens innehaver for kredittrisikoen ved hver utstedt transje i verdipapiriseringstransaksjonen på forholdsmessig grunnlag.

KAPITTEL II

EKSPONERING MOT KREDITTRISIKOEN VED EN VERDIPAPIRISERINGSPOSISJON

Artikkel 2

Særlige tilfeller av eksponering mot kredittrisikoen ved en verdipapiriseringsposisjon

1. Dersom en institusjon opptrer som kredittderivatmotpart, en motpart som stiller sikkerhet, eller en tilbyder av en likviditetsfasilitet i forbindelse med en verdipapiriseringstransaksjon, skal den anses å bli eksponert for kredittrisikoen ved en verdipapiriseringsposisjon når derivatet, sikringen eller likviditetsfasiliteten påtar seg kredittrisikoen ved de verdipapiriserte eksponeringene eller verdipapiriseringsposisjonene.
2. Ved anvendelsen av artikkel 405 og 406 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal likviditetstilbyderen ikke anses å bli eksponert for kredittrisikoen ved en verdipapiriseringsposisjon dersom likviditetsfasiliteten oppfyller vilkårene i artikkel 255 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013.
3. I forbindelse med en reverdipapirisering med mer enn ett nivå eller en verdipapirisering med flere atskilte underliggende transaksjoner skal en institusjon anses å bli eksponert for kredittrisikoen bare ved hver enkelt verdipapiriseringsposisjon eller transaksjon der den påtar seg eksponeringen.
4. En institusjon skal på konsolidert grunnlag ikke anses å overtre artikkel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013 i samsvar med artikkel 14 nr. 2 i samme forordning dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Den enheten som innehar verdipapiriseringsposisjonene, er etablert i et tredjeland og inngår i den konsoliderte gruppen i samsvar med artikkel 18 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) De verdipapiriserte posisjonene innehas i handelsporteføljen i den enheten som er nevnt i bokstav a), med henblikk på prisstilling.
 - c) Verdipapiriseringsposisjonene er ikke vesentlige for den samlede risikoprofilen til handelsporteføljen i gruppen nevnt i bokstav a), og utgjør ikke en uforholdsmessig stor andel av gruppens virksomhet.

KAPITTEL III

TILBAKEHOLDING AV NETTO ØKONOMISK INTERESSE

Artikkel 3

Enheter som beholder en vesentlig nettoøkonomisk interesse

1. Den tilbakeholdte vesentlige nettoøkonomiske interessen skal ikke deles opp mellom forskjellige typer av tilbakeholdende enheter. Kravet om å beholde en vesentlig nettoøkonomisk interesse skal oppfylles fullt ut av en eller flere av følgende aktører:
 - a) En eller flere initiativtakere.
 - b) En eller flere organisatorer.
 - c) En eller flere opprinnelige långivere.
2. Dersom de verdipapiriserte eksponeringene skapes av flere initiativtakere, skal tilbakeholdingskravet oppfylles av hver initiativtaker i forhold til den andelen av de samlede verdipapiriserte eksponeringene som den er initiativtaker for.
3. Dersom de verdipapiriserte eksponeringene skapes av flere opprinnelige långivere, skal tilbakeholdingskravet oppfylles av hver opprinnelige långiver i forhold til den andelen av de samlede verdipapiriserte eksponeringene som den er opprinnelig långiver for.

4. Dersom de verdipapiriserte eksponeringene skapes av flere initiativtakere eller flere opprinnelige långivere, kan tilbakeholdningskravet, som unntak fra nr. 2 og 3, oppfylles fullt ut av én enkelt initiativtaker eller én enkelt opprinnelig långiver, forutsatt at et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har opprettet og forvalter programmet eller verdipapiriseringsordningen.
- b) Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har opprettet programmet eller verdipapiriseringsordningen og bidratt med over 50 % av de samlede verdipapiriserte eksponeringene.

5. Dersom de verdipapiriserte eksponeringene er organisert av flere organisatorer, skal tilbakeholdningskravet oppfylles av enten

- a) den organisatoren hvis økonomiske interesse er mest i samsvar med investorenes, som avtalt mellom samtlige organisatorer på grunnlag av objektive kriterier, herunder avgiftsstrukturene, medvirkningen i opprettelsen og forvaltningen av programmet eller verdipapiriseringsordningen og eksponeringen mot kredittrisikoen ved verdipapirisering, eller
- b) hver organisator forholdsmessig ut fra antallet organisatorer.

Artikkel 4

Oppfyllelse av tilbakeholdningskravet gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholding

1. Tilbakeholdningskravet kan oppfylles på en måte som tilsvarer en av mulighetene i artikkel 405 nr. 1 annet ledd i forordning (EU) nr. 575/2013, gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholding dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Det tilbakeholdte beløpet tilsvarer minst kravet i henhold til den muligheten som den syntetiske eller betingede formen for tilbakeholding kan likestilles med.
- b) Den tilbakeholdende enheten har uttrykkelig opplyst at den løpende vil beholde en vesentlig nettoøkonomisk interesse på denne måten, herunder gitt nærmere opplysninger om formen for tilbakeholding, om metoden som er benyttet for å fastsette den, og om hvordan den kan likestilles med en av de nevnte mulighetene.

2. Dersom en annen enhet enn en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 opptrer som tilbakeholdende enhet gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholding, skal det stilles full sikkerhet i kontanter for den interessen som er tilbakeholdt på et syntetisk eller betinget grunnlag, og denne interessen skal holdes atskilt som «kundemidler» som nevnt i artikkel 13 nr. 8 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF⁽¹⁾.

Artikkel 5

Tilbakeholdingsmulighet a): forholdsmessig tilbakeholding i hver av transjene som er solgt eller overført til investorene

1. En tilbakeholding av minst 5 % av den pålydende verdien for hver av transjene som er solgt eller overført som nevnt i artikkel 405 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) nr. 575/2013, kan også oppnås på følgende måte:

- a) Tilbakeholding av minst 5 % av den pålydende verdien for hver av de verdipapiriserte eksponeringene, forutsatt at kredittrisikoen ved slike eksponeringer har samme prioritet som eller dårligere prioritet enn den kredittrisikoen som er verdipapirisert for de samme eksponeringene. I forbindelse med en rullerende verdipapirisering som definert i artikkel 242 nr. 13 i forordning (EU) nr. 575/2013 vil dette skje gjennom tilbakeholding av initiativtakerens interesse dersom det antas at initiativtakerens interesse tilsvarer minst 5 % av den pålydende verdien for hver av de verdipapiriserte eksponeringene og har samme prioritet som eller dårligere prioritet enn den kredittrisikoen som er verdipapirisert for de samme eksponeringene.
- b) Tilbud, innenfor rammen av et ABCP-program, om en likviditetsfasilitet som kan ha høyere prioritet i den avtalefestede prioritetsordningen, dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - i) Likviditetsfasiliteten dekker 100 % av de verdipapiriserte eksponeringenes kredittrisiko.
 - ii) Likviditetsfasiliteten dekker kredittrisikoen så lenge som den tilbakeholdende enheten må beholde den økonomiske interessen ved hjelp av en slik likviditetsfasilitet for den relevante verdipapiriseringsposisjonen.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om endring av rådsdirektiv 85/611/EØF og 93/6/EØF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF og om oppheving av rådsdirektiv 93/22/EØF (EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1).

- iii) Likviditetsfasiliteten tilbys av initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren i verdipapiriseringstransaksjonen.
 - iv) Den institusjonen som blir eksponert for en slik verdipapirisering, har fått tilgang til relevante opplysninger slik at den kan kontrollere at vilkårene i punkt i), ii) og iii) er oppfylt.
- c) Tilbakeholding av en vertikal transje med en pålydende verdi på minst 5 % av den samlede pålydende verdien av alle de utstedte transjene.

Artikkel 6

Tilbakeholdingsmulighet b): tilbakeholding av den initiativtakende institusjonens interesse i rullerende eksponeringer

En tilbakeholding som nevnt i artikkel 405 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013 kan oppnås ved å tilbakeholde minst 5 % av den pålydende verdien av hver av de verdipapiriserte eksponeringene, forutsatt at den tilbakeholdte kredittrisikoen ved slike eksponeringer har samme prioritet som eller dårligere prioritet enn den verdipapiriserte kredittrisikoen for de samme eksponeringene.

Artikkel 7

Tilbakeholdingsmulighet c): tilbakeholding av tilfeldig utvalgte eksponeringer

1. Gruppen av minst 100 potensielt verdipapiriserte eksponeringer som tilbakeholdte og verdipapiriserte eksponeringer velges tilfeldig fra, som omhandlet i artikkel 405 nr. 1 annet ledd bokstav c), skal være tilstrekkelig bredt sammensatt til å unngå en altfor stor konsentrasjon av den tilbakeholdte interessen. Når den tilbakeholdende enheten forbereder utvelgingsprosessen, skal den ta hensyn til relevante kvantitative og kvalitative faktorer for å sikre at forskjellen mellom tilbakeholdte og verdipapiriserte eksponeringer er helt tilfeldig. Den enheten som tilbakeholder tilfeldig utvalgte eksponeringer, skal, der det er relevant, ta hensyn til faktorer som utstedelsestidspunkt, produkt, geografi, dato for inngåelsen, forfallsdato, belåningsgrad, eiendomstype, bransje og utestående lånebalanse i forbindelse med utvelgingen av eksponeringer.

2. Den tilbakeholdende enheten skal ikke utpeke ulike enkelteksponeringer som tilbakeholdte eksponeringer på forskjellige tidspunkter med mindre dette er nødvendig for å oppfylle tilbakeholdingskravet i forbindelse med en verdipapirisering der de verdipapiriserte eksponeringene varierer over tid, enten fordi nye eksponeringer føyes til verdipapiriseringen, eller fordi nivået på de enkelte verdipapiriserte eksponeringene endres.

Artikkel 8

Tilbakeholdingsmulighet d): tilbakeholding av førstetapstransjen

1. Tilbakeholding av førstetapstransjen i samsvar med artikkel 405 nr. 1 annet ledd bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013 skal oppnås gjennom posisjoner i eller utenfor balansen og kan også oppnås på en av følgende måter:

- a) En betinget form for tilbakeholding som nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller levering av en likviditetsfasilitet innenfor rammen av et ABCP-program som oppfyller følgende kriterier:
 - i) Den dekker minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi.
 - ii) Den utgjør en førstetapsposisjon i forhold til verdipapiriseringen.
 - iii) Den dekker kredittrisikoen i hele tilbakeholdingsforpliktelsens varighet.
 - iv) Den stilles til rådighet av initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren i verdipapiriseringen.
 - v) Den institusjonen som blir eksponert for en slik verdipapirisering, har fått tilgang til relevante opplysninger slik at den kan kontrollere at vilkårene i punkt i), ii), iii) og iv) er oppfylt.
- b) En oversikkerhetsstillelse som en form for kredittforbedring, dersom denne oversikkerhetsstillelsen fungerer som en «førstetaps»-tilbakeholding av minst 5 % av den pålydende verdien av transjene utstedt i forbindelse med verdipapiriseringen.

2. Dersom førstetapstransjen overstiger 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi, skal det være mulig for den tilbakeholdende enheten å beholde bare en andel av en slik førstetapstransje som tilsvarer minst 5 % av den pålydende verdien av de verdipapiriserte eksponeringene.

3. Ved oppfyllelsen av kravet om tilbakeholding av risiko for verdipapiriseringsordningen som helhet skal institusjonene ikke ta hensyn til at det foreligger underliggende transaksjoner der initiativtakeren eller opprinnelige långivere beholder en førstetapseksposering på transaksjonsnivå.

Artikkel 9

Tilbakeholdingsmulighet e): tilbakeholding av et førstetap i hver verdipapiriserte eksponering

1. Tilbakeholdingen av en førstetapseksposering på nivået for hver verdipapiriserte eksponering i samsvar med artikkel 405 nr. 1 annet ledd bokstav e) skal anvendes slik at den tilbakeholdte kredittrisikoen alltid har dårligere prioritet enn den kredittrisikoen som er blitt verdipapirisert i forbindelse med de samme eksponeringene.

2. Tilbakeholdingen nevnt i nr. 1 kan oppnås ved at initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren selger de underliggende eksponeringene til nedsatt pris, der prisavslaget er på minst 5 % av den pålydende verdien av hver eksponering, og der det diskonterte salgsbeløpet bare kan tilbakebetales til initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren når det ikke absorberes av tap knyttet til kredittrisikoen ved de verdipapiriserte eksponeringene.

Artikkel 10

Måling av omfanget av tilbakeholdingen

1. Ved måling av omfanget av tilbakeholdingen av nettoøkonomisk interesse anvendes følgende kriterier:

- a) Inngåelsestidspunktet skal anses som det tidspunktet da eksponeringene først ble verdipapirisert.
- b) Beregningen av omfanget av tilbakeholdingen skal baseres på pålydende verdier, og eiendelenes anskaffelseskostnad skal ikke tas i betraktning.
- c) «Overskytende margin» som definert i artikkel 242 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal ikke tas i betraktning ved måling av den tilbakeholdende enhetens nettoøkonomiske interesse.
- d) Samme tilbakeholdingsmulighet og -metode skal benyttes til å beregne den nettoøkonomiske interessen i verdipapiriseringstransaksjonens løpetid med mindre ekstraordinære omstendigheter gjør det nødvendig med en endring, og denne endringen ikke brukes som et middel til å redusere beløpet for den tilbakeholdte interessen.

2. Ut over kriteriene i nr. 1 og forutsatt at det ikke finnes noen innebygd mekanisme som gjør at den tilbakeholdte interessen på inngåelsestidspunktet vil synke raskere enn den overførte interessen, skal oppfyllelsen av tilbakeholdingskravet ikke anses å ha blitt påvirket av amortisering av tilbakeholdingen gjennom fordeling av kontantstrømmer eller fordeling av tap, som i praksis reduserer omfanget av tilbakeholdingen over tid. En tilbakeholdende enhet er ikke forpliktet til løpende å fylle opp eller justere sin tilbakeholdte interesse til minst 5 % i takt med at tap realiseres på dens eksponeringer eller fordeles på dens tilbakeholdte posisjon.

Artikkel 11

Måling av tilbakeholding for ikke-trukne beløp i eksponeringer i form av kredittfasiliteter

Beregningen av nettoøkonomisk interesse som skal tilbakeholdes for kredittfasiliteter, herunder kredittkort, skal bare baseres på beløp som allerede er trukket, realisert eller mottatt, og skal justeres i samsvar med endringene av disse beløpene.

Artikkel 12

Forbud mot sikring eller salg av den tilbakeholdte interessen

1. Forpliktelsen i henhold til artikkel 405 nr. 1 tredje ledd i forordning (EU) nr. 575/2013 til ikke å la en tilbakeholdt nettoøkonomisk interesse være omfattet av kredittrisikoreduksjon, korte posisjoner, andre former for sikring eller salg får anvendelse idet det tas hensyn til formålet med tilbakeholdingskravet og til det økonomiske innholdet i transaksjonen. Sikring av den nettoøkonomiske interessen skal ikke anses som en sikring i henhold til artikkel 405 nr. 1 tredje ledd i forordning (EU) nr. 575/2013 og kan derfor tillates bare dersom den innebærer at den tilbakeholdende enheten ikke sikres mot kredittrisikoen ved enten de tilbakeholdte verdipapiriseringsposisjonene eller de tilbakeholdte eksponeringene.

2. Den tilbakeholdende enheten kan anvende tilbakeholdte eksponeringer eller verdipapiriseringsposisjoner som sikkerhet for sikret finansiering så lenge slik bruk ikke overfører kredittrisikoen ved disse tilbakeholdte eksponeringene eller verdipapiriseringsposisjonene til en tredjepart.

Artikkel 13

Unntak fra artikkel 405 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013

Transaksjonene nevnt i artikkel 405 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal omfatte verdipapiriseringsposisjoner i korrelasjonshandelsporteføljen som er referanseinstrumenter som oppfyller kriteriet i artikkel 338 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013, eller som er berettiget til å inngå i korrelasjonshandelsporteføljen.

Artikkel 14

Tilbakeholding på konsolidert grunnlag

En institusjon som oppfyller tilbakeholdingskravet på grunnlag av den konsoliderte stillingen til den tilknyttede morkredittinstitusjonen i EU, det finansielle holdingselskapet i EU eller det blandede finansielle holdingselskapet i EU i samsvar med artikkel 405 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal, dersom den tilbakeholdende enheten ikke lenger omfattes av tilsynet på konsolidert grunnlag, sørge for at en eller flere av de enhetene som fortsatt omfattes av tilsynet på konsolidert grunnlag, påtar seg eksponeringen mot verdipapireringen for å sikre at kravet løpende oppfylles.

KAPITTEL IV

KRAV OM BEHØRIG AKTSOMHET FOR INSTITUSJONER SOM BLIR EKSPONERT FOR EN VERDIPAPIRISERINGSPOSIJON

Artikkel 15

Utkontraktering og andre generelle betraktninger

1. Dersom det ikke finnes tilgjengelige opplysninger om de spesifikke eksponeringene som skal verdipapiriseres, for eksempel dersom eksponeringer akkumuleres før de verdipapiriseres eller legges inn i en eksisterende rullerende verdipapirisering, skal en institusjon anses å oppfylle kravene om behørig aktsomhet omhandlet i artikkel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013 for hver av sine individuelle verdipapiriseringsposisjoner på grunnlag av de relevante kriteriene for å anerkjenne slike eksponeringer.

2. Ved utkontraktering av visse oppgaver i prosessen for å oppfylle forpliktelsene i artikkel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder registrering, skal institusjoner som blir eksponert for risikoen ved en verdipapirisering, beholde full kontroll over den prosessen.

Artikkel 16

Spesifisering av risikofaktorer og strukturelle kjennetegn

1. Risikofaktorene for hver enkelt verdipapiriseringsposisjon nevnt i artikkel 406 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013 skal blant annet omfatte følgende mest relevante og vesentlige faktorer:

- a) Transjens prioritet.
- b) Kontantstrømsprofil.
- c) Gjeldende kredittvurdering.
- d) Utviklingen over tid for lignende transjer.
- e) Forpliktelser med hensyn til de transjene som inngår i dokumentasjonen om verdipapireringen.
- f) Kredittforbedring.

2. Risikofaktorene for verdipapiriseringsposisjonens underliggende eksponeringer nevnt i artikkel 406 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013 skal omfatte de mest relevante og vesentlige faktorene, herunder opplysninger om utviklingen over tid i henhold til artikkel 406 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013 i forbindelse med eksponeringer mot boliglån. Institusjonene skal identifisere hensiktsmessige og sammenlignbare målemetoder for å analysere andre eiendelsklassers risikofaktorer.
3. Ytterligere strukturelle kjennetegn som nevnt i artikkel 406 nr. 1 bokstav g) i forordning (EU) nr. 575/2013 skal omfatte derivater, garantier, remburser og andre lignende former for kredittstøtte.

Artikkel 17

Kontrollenes hyppighet

Etter å ha blitt eksponert for en verdipapiriseringsposisjon, skal institusjonene kontrollere sin overholdelse av artikkel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013 minst en gang i året og oftere enn det dersom de blir oppmerksom på en manglende oppfyllelse av de forpliktelsene som inngår i dokumentasjonen om verdipapiriseringsposisjonen, eller vesentlige endringer i

- a) strukturelle kjennetegn som kan ha en vesentlig innvirkning på verdipapiriseringsposisjonens utvikling,
- b) risikofaktorene for verdipapiriseringsposisjonene og de underliggende eksponeringene.

Artikkel 18

Stresstester

1. Stresstestene omhandlet i artikkel 406 nr. 1 annet ledd i forordning (EU) nr. 575/2013 skal omfatte alle relevante verdipapiriseringsposisjoner og inngå i de stresstestingsstrategiene og -prosessene som institusjonene gjennomfører i samsvar med den interne kapitalvurderingsprosessen omhandlet i artikkel 73 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽¹⁾.
2. For å oppfylle kravene om stresstesting i henhold til artikkel 406 nr. 1 annet ledd i forordning (EU) nr. 575/2013 kan institusjonene benytte sammenlignbare finansielle modeller som er utviklet av tredjeparter, i tillegg til modeller utviklet av eksterne kredittvurderingsinstitusjoner, forutsatt at de på anmodning kan dokumentere at de har vist behørig aktsomhet før investeringen og har validert de relevante forutsetningene for modellene og deres struktur og satt seg inn i modellenes metoder, forutsetninger og resultater.
3. Når institusjonene foretar stresstestene i henhold til artikkel 406 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 innenfor et ABCP-program som definert i artikkel 242 nr. 9 i forordning (EU) nr. 575/2013, som understøttes av en likviditetsfasilitet som fullt ut dekker kredittrisikoen ved de verdipapiriserte eksponeringene, kan de gjennomføre en stresstest av kredittverdigheten til tilbyderer av likviditetsfasilitet istedenfor å teste de verdipapiriserte eksponeringene.

Artikkel 19

Eksponeringer i og utenfor handelsporteføljen

1. Det at en verdipapiriseringsposisjon innehas henholdsvis i eller utenfor handelsporteføljen, skal i seg selv ikke være en tilstrekkelig begrunnelse for å anvende forskjellige strategier og framgangsmåter eller en annen intensitet i kontrollen med hensyn til å oppfylle kravene om behørig aktsomhet i henhold til artikkel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013. Ved fastsettelsen av om forskjellige strategier og framgangsmåter eller en annen intensitet i kontrollen skal anvendes, skal alle relevante faktorer som har en vesentlig innvirkning på risikoprofilen til hver av porteføljene og til de relevante verdipapiriseringsposisjonene, tas i betraktning, herunder posisjonenes størrelse, innvirkningen på institusjonens kapitalgrunnlag i stressperioder og risikokontrasjonen med hensyn til en bestemt transaksjon, utsteder eller eiendelsklasse.
2. Institusjonene skal sikre at enhver vesentlig endring som øker risikoprofilen til verdipapiriseringsposisjoner i og utenfor deres handelsportefølje, gjenspeiles i en passende endring av deres framgangsmåter for behørig aktsomhet når det gjelder disse verdipapiriseringsposisjonene. For dette formål skal institusjonene i sine formelle strategier og framgangsmåter for posisjoner i og utenfor handelsporteføljen angi hvilke omstendigheter som vil utløse en kontroll av kravene om behørig aktsomhet.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

*Artikkel 20***Posisjoner i korrelasjonshandelsporteføljen**

Artikkel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal anses som overholdt dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Verdipapiriseringsposisjoner innehas enten i korrelasjonshandelsporteføljen og er referanseinstrumenter i henhold til artikkel 338 nr. 1 bokstav b) i nevnte forordning eller er berettiget til å inngå i korrelasjonshandelsporteføljen.
- b) Institusjonen overholder artikkel 377 i nevnte forordning med hensyn til beregning av kravet til ansvarlig kapital for sin korrelasjonshandelsportefølje.
- c) Institusjonens metode for å beregne ansvarlig kapital for sin handelsportefølje gir en bred og grundig innsikt i risikoprofilen til dens investeringer i verdipapiriseringsposisjoner.
- d) Institusjonen har innført formelle strategier og framgangsmåter som er relevante for dens korrelasjonshandelsportefølje og står i forhold til risikoprofilen til dens investeringer i de tilsvarende verdipapiriseringsposisjonene, med henblikk på å analysere og registrere de relevante opplysningene nevnt i artikkel 406 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITTEL V

KRAV TIL INITIATIVTAKERE, ORGANISATORER OG OPPRINNELIGELÅNGIVERE*Artikkel 21***Retningslinjer for utlån**

1. Initiativtakerens eller organisatorens oppfyllelse av forpliktelsene nevnt i artikkel 408 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal ikke innebære at låntakertyper og låneprodukter må være de samme for verdipapiriserte og ikke-verdipapiriserte eksponeringer.
2. Dersom organiserende institusjoner og initiativtakende institusjoner ikke har vært involvert i det opprinnelige utlånet for eksponeringene som skal verdipapiriseres, eller ikke er aktive med hensyn til utlån for de spesifikke typene av eksponeringer som skal verdipapiriseres, skal disse institusjonene innhente alle nødvendige opplysninger for å vurdere om kriteriene som er anvendt ved utlån for disse eksponeringene, er like solide og velfunderte som de kriteriene som anvendes på ikke-verdipapiriserte eksponeringer.

*Artikkel 22***Opplysninger om omfanget av forpliktelsen til å beholde en nettoøkonomisk interesse**

1. Den tilbakeholdende enheten skal i henhold til artikkel 409 i forordning (EU) nr. 575/2013 gi investorene minst følgende opplysninger om omfanget av sin forpliktelse til å beholde en nettoøkonomisk interesse i verdipapireringen:
 - a) Bekreftelse av den tilbakeholdende enhetens identitet samt opplysning om den agerer som initiativtaker, organisator eller opprinnelig långiver.
 - b) Opplysning om hvorvidt de metodene som er angitt i artikkel 405 nr. 1 annet ledd bokstav a), b), c), d) eller e) i forordning (EU) nr. 575/2013, er brukt til å beholde en nettoøkonomisk interesse.
 - c) Enhver endring i henhold til artikkel 10 nr. 1 bokstav d) av dens metode for å beholde en nettoøkonomisk interesse som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav b).
 - d) Bekreftelse av omfanget av tilbakeholdingen på inngåelsestidspunktet og av forpliktelsen til løpende tilbakeholding, som bare skal gjelde fortsatt oppfyllelse av den opprinnelige forpliktelsen, og som ikke skal kreve at det gis opplysninger om den nåværende pålydende verdien eller markedsverdien eller om eventuelle verdiforringelser eller nedskrivninger av den tilbakeholdte interessen.
2. Når unntakene nevnt i artikkel 405 nr. 3 eller 4 i forordning (EU) nr. 575/2013 gjelder for en verdipapiriseringstransaksjon, skal en institusjon som opptre som initiativtaker, organisator eller opprinnelig långiver, gi investorene opplysninger om det aktuelle unntaket.
3. Opplysningene omhandlet i nr. 1 og 2 skal være tilstrekkelig dokumentert og gjøres offentlig tilgjengelige med mindre det dreier seg om bilaterale eller private transaksjoner der partene anser at privat utveksling av opplysninger er tilstrekkelig. En erklæring om tilbakeholdingsforpliktelsen i prospektet for de verdipapirene som utstedes innenfor rammen av verdipapiriseringsprogrammet, skal anses som en hensiktsmessig måte å oppfylle kravet på.

4. Opplysningene skal også bekreftes etter inngåelsestidspunktet med samme regelmessighet som rapporteringen om transaksjonen, det vil si minst en gang i året og i alle følgende tilfeller:
- Ved manglende oppfyllelse av tilbakeholdingsforpliktelsen omhandlet i artikkel 405 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - Ved vesentlige endringer i utviklingen av verdipapiriseringsposisjonen eller i risikofaktorene for verdipapireringen eller de underliggende eksponeringene.
 - Ved manglende oppfyllelse av forpliktelsene som inngår i dokumentasjonen om verdipapireringen.

Artikkel 23

Opplysninger om vesentlige og relevante data

- Initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere skal sikre at vesentlige og relevante data i henhold til artikkel 409 i forordning (EU) nr. 575/2013 er lett tilgjengelig for investorer uten å innebære en for stor administrativ byrde.
- De relevante opplysningene omhandlet i artikkel 409 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal gis minst en gang i året og i følgende tilfeller:
 - Ved vesentlige endringer i utviklingen av verdipapiriseringsposisjonen eller i risikofaktorene for verdipapireringen eller de underliggende eksponeringene.
 - Ved manglende oppfyllelse av forpliktelsene som inngår i dokumentasjonen om verdipapireringen.
 - For at data skal anses å være vesentlige og relevante med hensyn til de enkelte underliggende eksponeringene, må de i alminnelighet være framlagt for hvert enkelt lån, men det finnes tilfeller der dataene kan framlegges på samlet grunnlag. Ved vurderingen av om data framlagt på samlet grunnlag er tilstrekkelig, skal det blant annet tas hensyn til graden av diversifisering i den underliggende gruppen og om forvaltningen av eksponeringene i denne gruppen er basert på gruppen selv eller på hvert enkelt lån.
- Opplysningsplikten skal være underlagt alle andre lovpålagte krav som gjelder for den tilbakeholdende enheten.

KAPITTEL VI

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 24

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 13. mars 2014.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President